

# The Imperative Landscape 2023

## For Thailand Biennale Chiang Rai

Written by Zen Teh

### Overview

*“Spirituality signifies an indispensable dimension of what it is to be human. In the spirit, the social actor finds ambition, animation and exultation that all move and mobilise the self to reach beyond itself, to find powers that make humans small divinities pursuing destinies that transcend the mundane necessities of the immediate and the temporal.”*  
(Jupp & Flanagan, 2016).

In this edition of Thailand Biennale Chiang Rai 2023, Zen Teh’s long-standing interest into the environment and human-nature relationship in urbanity extends itself to the intangible and often elusive subject of spirituality. What is spirituality? What does it mean to be human and how do cultural practices and beliefs manifest itself in the Mountainscape of Chiang Rai? This project explores how Thai culture and its hierarchical system are ingrained in the spiritual practices in Northern Thailand and the ways in which such spiritual practices may reveal post-humanistic<sup>1</sup> and post-anthropogenic<sup>2</sup> means of considering the world. Through a combination of research methods, Teh explores what Thai spirituality entails and how these spiritual practices manifest, interact and transform (even governs) the landscape and its human (perhaps non-human too) in Chiang Rai.

*“Spirituality is what cannot be seen, but you can feel that it exist...[in seeking enlightenment] you will put in anything, every attempt, every effort”* – excerpt from the interview account with Buddhist Nun Napaskorn, at Wat Worakit Taram, 28.08.2023.

For this project, Teh devoted 45 days of research and on-site study to allow for a deeper immersion into her study of Thai spirituality. Photographic study of cultural sites (including major religion, religious practices and non-religious but spiritual practices), its surrounding environment, interviews with practitioners and meditation on-site as research methods. These research methods not only interrogate these religious sites topographically but draw connections to how embodied knowledge may challenge or extend human cognition. Thus beyond the context of Thai spirituality, The Imperative Landscape 2023 series (an immersive installation) is an interrogation into “the deepest meaning of human existence” (Bregman, 2014)

<sup>1</sup> Post-humanism provides a theory that demands a disruption of the human story of anthropocentrism and considers what mediated bodies are capable of becoming. Post-humanism as a contemporary condition supports post-anthropocentric thinking and insists the people act critically and creatively about who they are and what the people are in the process of becoming (Murris, 2022).

<sup>2</sup> Post-anthropocentric pedagogies and approaches, rather than reinforcing these views, contemplate the possibilities of challenging the persistent perceptions that position humans as exceptional, and Anthropos as central (Murris, 2022)

and our relationship with nature. It synthesises her understanding that transcends geographical and religious sectoral boundaries into a spatial, physiological immersion of fundamental human experiences.

### **The Imperative Landscape 2023: Mountain Sculptures**

Thai spirituality is a unique mix of Buddhism, Phram and Hinduism, amongst other major religions such as Christianity and Islam. The mountain sculptures map the topographical features of the selected sites, the iconography of the spiritual objects and their arrangement in a mountain/mountain-like form. The mountain sculptures synthesizes the mapping of 7 selected sites – Chaopho Mon Daeng Shrine, Pangsa Islamic Mosque, Tupu Monastery/Wat Phrathat Thamtupu, Wat Phrathat Doi Tung, Wat Phrathat Doi Kong Khao, Wat Phrathat Wang Sang and Wat Phrathat Doi Chom Thong, amongst several others that Zen Teh has studied.

Mountain sculpture #1 shares how religion and its political influence can shape environmental conservation, hence deepening human-nature interactions over an accumulated period of time. Thailand as a Buddhist country inherently display the prowess of environmental conservation through monk work – the use of holy fabric and ritualistic practices bestows a sense of sacred spirituality to the trees in the selected areas, and sometimes the entire mountain (such as at Wat Phrathat Doi Tung, Wat Phrathat Doi Kong Khao, Wat Phrathat Wang Sang), preventing any deforestation or illegal logging to occur. Perhaps not always applicable to all areas, but the landscapes that Teh observed surrounding non-Buddhist sites don't always have the same level of environmental conservation, despite the other religious groups interviewed sharing similar appreciation for nature. Land changes due to development plans and private land ownership seems to be more common at non-Buddhist sites. In her site studies using drone videography nearby Pangsa Islamic Mosque, St. Stephen Church and Tupu Monastery/Wat Phrathat Thamtupu, such observations reflected some level of religious political dynamics in Thailand; albeit it does not connote that any religion is less sacred or important. Such observations are perhaps also apt for this exhibition site – a Buddhist-based meditation center.

*“Being closer to the mountain is like being closer to God” – excerpt from interview account with Pastor Waipot at St. Stephen Catholic Church, 24.09.2023.*

Mountain sculpture #2 explores the manifestation of Thai spirituality through physical object arrangement in response to mountain topography in both physical and imagined scales. The mountain is often regarded as a spiritual site of its own, whether with or without a temple nested within it. The manifestation of spiritual practices in mountainous areas thus reflect a more-than-human way of thinking ingrained in Thai cultural values and practices where nature and spiritual objects of human and non-human forms are applied as offerings or representations of divinity. The use of animal sculptures as divine figures like the Naga, or protector of divine figures like elephants and tigers, or as offerings like the pigs or chickens within these mountainous or small hilly sites also reflects complex entanglement of human-nature relationship that is of both tension and respect. Each spiritual object whether human-like, animal-like or a mixture, has a spiritual function and a story it carries. Specific to the Lanna history and culture are also the stories of military or war-related figures that became

divine figures for worship, such as at Chaopho Mon Daeng Shrine and at Wat Doi Ngam Mueung where the legend of King Mangrai founded Chiang Rai dominates the site. Such stories are more than folktales, they echo the history of Thailand's centralisation of power and the continued evolution of the Thai political scene. They also highlight the role of religion in politics, a phenomenon not unique to Thailand but also resonate with the current political conditions and history in the region.

### **The Imperative Landscape 2023: Astronomical Alignments**

*“Spirituality is not only about what is beyond human limits; it is the sensibility of incompleteness in the journeying. For something so intangible, spirituality produces its own tangibilities felt and known by those with the wisdom to quest and perhaps to find”* (Jupp & Flanagan, 2016).

The Imperative Landscape (2023): Astronomical Alignments is an immersive installation inspired by the embodied experiences of meditation and humanity's common pursuit towards connecting with forces larger than ourselves. The interview accounts from Teh's research process at Chiang Rai contextualised with sociology research points to this amazing prowess of spirituality to motivate individuals to transcend the mundane everyday or even what it means to be human and beyond (i.e. the afterlife). This installation work comprise of collaged images of Chiang Rai's periphery forests printed on meditation seats and ceiling-mounted photographic prints, mirrors, crafted lighting, and 300 pieces of ceramic pieces shaped into a fluid form inspired by the drawings of the Buddha's eye (especially those seen in Buddha sculptures in the North and Thawan Duchanee's paintings), all aligned through precise astronomical calculations.

*“God created the world and breathed holy spirit into us...[in describing the connection to God]...we find peace, joy, a tingling sensation, goosebumps, and a random thought that gives you wisdom”* – excerpt from interview account with Adrianna at Panama Christian Church, 03.09.2023.

Being able to feel a sense of connection to something larger than us – nature or natural forces – never ceases to pique our curiosity, and consequently display a more-than-human worldview, and potential post-humanistic ways of thinking. Perhaps meditation can provide such experiences? Teh's interview accounts from meditation practitioners and non-practitioners aware of meditation have revealed polar opposites of responses – one of promise and another of utter disbelief. Despite the diverse responses gathered, what was telling was the dependence of one's meditative journey on the belief, awareness and faith of an individual, while one works through the elusiveness of fleeting thoughts and sensations, and what “enlightenment” could mean. Such endeavours could also be life changing, especially seen in a few interviewees' drastic uprooting of themselves from Bangkok to Chiang Rai searching for enlightenment.

As a practitioner of Vipassana meditation herself (although not the most disciplined one), Teh embarked on a series of meditation sessions each lasting an hour long at selected spiritual sites to understand such spiritual experiences. This embodied understanding gathered through her own meditation sessions, together with her synthesis of interview responses from both meditation practitioners and non-practitioners informed the creation of this experiential installation work.

At the same time, conversations with Astronomer Dr Farung Surina Bunthit (Momay) from Chiang Rai Rajabhat University led Teh to draw connections between her study of spirituality in Chiang Rai to how people in ancient civilizations built architectures that deliberately align or allow for their close observations of the sun, moon and the stars. Such ancient wisdom reflected a much closer and more acute understanding of nature and our relationship with our environment — something that we have neglected since the Anthropocene.

Inspired by such ancient wisdom, Teh collaborates with local Astronomer, Dr. Momay, to explore possible ways of creating an immersive installation that utilises astronomical calculations to bring about a sense of spiritual alignment to the sun and the moon. 3 meditation seats and the hanging ceramic pieces were arranged with astronomical calculations based on the sun's pathways and patterns specific to the holiest day of the Buddhist calendar – Makha Bucha Day. The Makha Bucha day celebrates the significant day of Lord Buddha's first teaching to his 1,250 disciples, which is significant to Chiang Rai, the land of Buddha. It was a legend that the Lanna area (Chiang Rai and Chiang Mai) was marked as a Buddha land as Lord Buddha travelled to this region and parts of his remains were enshrined in numerous Wat Phrathat temples. Thus this art installation nested within this exhibition site, serves not only as an art piece but a functional work that aims to help practitioners with their meditation as well as supporting the monks and Buddhist devotees for the celebration of Makha Bucha day.

The 3 meditation seats are printed with collaged images of the periphery forests of Zen Teh's studied sites in her 45-days immersion in Chiang Rai. They are both interpretations of Teh's understanding of Chiang Rai landscape and a representation of her meditative experiences. The 3 collaged landscape gives a sense of meditation's spiritual journey that is similar to an exploration into the unknown — elusive, difficult yet a rewarding and motivating process. These seats are also placed strategically to align with the astronomical calculation of the sun's path and provides a specific view to the "waxing of the moon", that is accessible only to the person sitting at that particular position of the meditation seats, akin to the highly personal and individualised experience of spirituality.

The "waxing of the moon" is made up of mirrors and photographic prints of collaged images of the periphery forests from the same site studies. However, different from the meditation seats, they are applied as "shadows" of the moon, where the "moon" is the negative image of the 3 mirrors' reflection of the photographic prints. The result is the ambient light providing illumination of the "moon". The relation between the moon and the sun's path follows the natural order of cosmology, highlighting the inherent nature of hierarchy and its correlation with cultural practices. Together with the subtle movements of the ceramic pieces in the wind, this installation work speaks of humanity's natural yearning towards nature — a form of spirituality that goes beyond religious secularity.

## References

- Bregman, L. (2014). *The ecology of spirituality: Meanings, virtues, and practices in a post religious age*. Baylor University Press.
- Jupp, P. C., & Flanagan, K. (2016). *A sociology of spirituality*. Taylor and Francis.
- Murris, K. (2022). *A glossary for doing postqualitative, new materialist and critical posthumanist research across disciplines*. Routledge).

T

## ภาษาไทย

### ภาพรวม

“ความเชื่อเรื่องจิตวิญญาณบ่งบอกถึงมิติที่ขาดไม่ได้ของการเป็นมนุษย์ ในจิตวิญญาณ ผู้กระทำทางสังคมค้นพบความทะเยอทะยาน ความมีชีวิตชีวา และความยินดีผาสุก ที่ต่างขยับและขับเคลื่อนตัวตนให้ก้าวข้ามสิ่งที่ตนเป็นอยู่ เพื่อค้นหาพลังอำนาจที่ทำให้มนุษย์เป็นจุดตั้งเทวดาองค์เล็กที่ไล่ตามหาเป้าหมายชีวิตที่เหนือกว่าสิ่งจำเป็นทั่วไปในชีวิตประจำวันของตน ทั้งในขณะนี้และชั่วขณะ” (จูปป์และฟลานานาแกน, 2016)

งานมหกรรมศิลปะร่วมสมัยนานาชาติ 'Thailand Biennale, Chiang Rai 2023' ครั้งนี้ ความสนใจของเซน เทที่มีมายาวนานในเรื่องของสิ่งแวดล้อมและความสัมพันธ์ของมนุษย์กับธรรมชาติในเมืองใหญ่ได้ขยายไปสู่เรื่องของจิตวิญญาณ ซึ่งเป็นเรื่องที่ยังต้องมองเห็นไม่ได้และยากจะเข้าใจ จิตวิญญาณคืออะไร การเป็นมนุษย์หมายความว่าอย่างไร และการปฏิบัติทางวัฒนธรรมและความเชื่อปรากฏให้เห็นผ่านทิวทัศน์ภูเขาแห่งเชียงรายอย่างไร โครงการนี้มุ่งสำรวจว่าวัฒนธรรมไทยและระบบลำดับชั้นนั้นฝังแน่นอยู่ในการปฏิบัติทางจิตวิญญาณในทางภาคเหนือของประเทศไทย และการปฏิบัติทางจิตวิญญาณดังกล่าวอาจเผยให้เห็นถึงวิธีการมองโลกตามแนวคิดหลังมนุษย์นิยม<sup>3</sup> และแนวคิดหลังการยึดมนุษย์เป็นศูนย์กลาง<sup>4</sup> ด้วยการผสมผสานวิธีการวิจัยที่หลากหลาย เทสำรวจว่าความเชื่อเรื่องจิตวิญญาณของไทยประกอบด้วยอะไรบ้าง และการปฏิบัติทางจิตวิญญาณเหล่านี้แสดงให้เห็น โต้ตอบสัมพันธ์ และเปลี่ยนแปลงร่าง (แม้กระทั่งควบคุม) ภูมิทัศน์และมนุษย์ (อาจไม่ใช่มนุษย์ด้วย) ในพื้นที่จังหวัดเชียงรายอย่างไรบ้าง

“ความเชื่อเรื่องจิตวิญญาณ แม้ว่าจะเป็สิ่งที่ยังมองไม่เห็น แต่สัมผัสได้ว่ามีอยู่จริง...[ในการแสวงหาซึ่งการรู้แจ้ง] ผู้ปฏิบัติจะต้องทุ่มเท หมั่นเพียร และใช้ความพยายาม” – ข้อความจากการสัมภาษณ์แม่ชีนภัสกร ณ วัดวรกัจจดาราม วันที่ 28 เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2566

สำหรับโครงการนี้ เทใช้เวลา 45 วัน ในการค้นคว้าวิจัยข้อมูลและลงพื้นที่ศึกษาเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับความเชื่อเรื่องจิตวิญญาณของไทยให้ลึกซึ้ง เธอใช้วิธีการวิจัยต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการถ่ายภาพสถานที่ทางวัฒนธรรม (ได้แก่ สถานที่ปฏิบัติทางศาสนาและสถานที่ปฏิบัติทางจิตวิญญาณ) สำรวจสภาพแวดล้อมสัมภาษณ์ผู้ปฏิบัติ และลงพื้นที่ฝึกสมาธิ วิธีการเหล่านี้ไม่เพียงแต่ช่วยตรวจสอบลักษณะทางกายภาพของสถานที่ทางศาสนาเหล่านี้เท่านั้น แต่ยังสำรวจดูด้วยว่า ความรู้ที่ได้จากการลงพื้นที่ด้วยตนเองอาจทำหายหรือขยายขอบเขตความคิดของมนุษย์อย่างไรบ้าง นอกเหนือจากการมุ่งเน้นไปที่ความเชื่อเรื่องจิตวิญญาณ

แบบไทยแล้ว ผลงานศิลปะชุด “The Imperative Landscape 2023: การจัดวางตามหลักดาราศาสตร์” ของเทเป็นการสำรวจอย่างลึกซึ้งถึง “ความหมายชั้นลึกที่สุดของการดำรงอยู่ของมนุษย์” (Bregman, 2014) และความสัมพันธ์ที่เรามีกับธรรมชาติ ผลงานชุดนี้สังเคราะห์ความเข้าใจของเทที่นอกเหนือไปจากขอบเขตทางภูมิศาสตร์และศาสนาเข้ากับการสำรวจประสบการณ์ชั้นพื้นฐานของมนุษย์ด้วยประสาทสัมผัสเต็มรูปแบบ

## การจัดวางตามหลักดาราศาสตร์

“ความเชื่อเรื่องจิตวิญญาณไม่ได้เป็นเพียงสิ่งที่เกินกว่ามนุษย์จะเข้าใจได้เท่านั้น แต่เป็นการรับรู้ความรู้สึกของความไม่สมบูรณ์ของกระบวนการค้นหา แม้ว่าจะไม่ใช่ว่าสิ่งที่สัมผัสได้ แต่ความเชื่อเรื่องจิตวิญญาณก็ก่อให้เกิดความรู้สึกที่จับต้องได้ในตัวมันเองและรับรู้ได้โดยผู้ที่มีปัญญาในการสำรวจและอาจค้นพบสิ่งเหล่านี้” (จปป์และฟลานาแกน, 2016)

การจัดวางตามหลักดาราศาสตร์ คืองานศิลปะจัดวางที่ให้ผู้ชมมีประสบการณ์ร่วม ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจจากประสบการณ์ของเท ในการฝึกสมาธิและความปรารถนาที่มนุษย์ต่างมีส่วนร่วมในการเชื่อมต่อกับพลังที่ยิ่งใหญ่กว่าเรา บทสัมภาษณ์ที่ได้จากการวิจัยค้นคว้าข้อมูลของเทที่จังหวัดเชียงรายที่จัดทำร่วมกับการวิจัยทางสังคมวิทยา ชี้ให้เห็นถึงความอัศจรรย์อันน่าทึ่งของความเชื่อเรื่องจิตวิญญาณที่สามารถกระตุ้นให้ผู้คนก้าวไปเหนือกว่าสิ่งธรรมดาสามัญ หรือแม้แต่การพิจารณาความหมายของการเป็นมนุษย์และต่อจากนี้ (เช่น ชีวิตหลังความตาย) ผลงานจัดวางนี้ประกอบด้วยภาพพื้นปารอบจังหวัดเชียงรายที่พิมพ์บนเบาะนั่งสมาธิและภาพพิมพ์ติดเพดาน กระจก แสงประดิษฐ์ และชิ้นส่วนเซรามิกจำนวน 300 ชิ้นที่ขึ้นรูปเป็นรูปทรงของเหลวซึ่งได้แรงบันดาลใจจากภาพวาดดวงตาของพระพุทธเจ้า (โดยเฉพาะภาพวาดที่พบเห็นในประติมากรรมพระพุทธรูปทางภาคเหนือและผลงานภาพวาดของถวัลย์ ดัชนี) โดยจัดวางตามหลักดาราศาสตร์

“พระเจ้าทรงสร้างโลกและทรงระบายพระวิญญาณบริสุทธิ์เข้าสู่เรา...[ในการอธิบายความเชื่อมโยงกับพระเจ้า]...เราพบความสงบ ความยินดี ความรู้สึกซาบซ่าน ชนลุก และบางครั้งก็เกิดความคิดอันชาญฉลาด” ข้อความจากการสัมภาษณ์เอเดรียนนา ณ โบสถ์คริสต์ียนปานามา ในที่ 03 เดือนกันยายน พ.ศ. 2566

การรู้สึกเชื่อมโยงกับบางสิ่งบางอย่างที่ยิ่งใหญ่กว่าตัวเรา เช่น ธรรมชาติหรือพลังธรรมชาติ ทำให้เราเกิดความใคร่รู้ใคร่เห็นอยู่เสมอ มันสามารถนำไปสู่การมองเห็นโลกที่นอกเหนือไปจากมุมมองของมนุษย์และการพิจารณาวิธีคิดใหม่ๆ บางทีการทำสมาธิสามารถให้ประสบการณ์เช่นนั้นได้หรือเปล่า การสัมภาษณ์ผู้ปฏิบัติสมาธิและผู้ที่ไม่ได้ปฏิบัติแต่รู้เรื่องการทำสมาธิเผยให้เห็นถึงปฏิริยาที่แตกต่างกันสุดขั้ว ขั้วหนึ่งคือคนที่เชื่อว่าจะได้ประโยชน์จากการปฏิบัติสมาธิและอีกขั้นคือคนที่ไม่เชื่อโดยสิ้นเชิง แม้ว่าจะได้รับคำตอบที่แตกต่างหลากหลาย แต่สิ่งที่บอกได้คือ ประสบการณ์ในการทำสมาธิของแต่ละคนนั้นขึ้นอยู่กับความเชื่อ ความตระหนักรู้ และความศรัทธาว่ามีมากน้อยเพียงใด บางคนอาจจะพยายามจัดการกับความเชื่อและความรู้สึกที่เข้าใจได้ยากที่เกิดขึ้นชั่วขณะ และพยายามเข้าใจแนวคิดเรื่อง "การรู้แจ้ง" สำหรับผู้ให้สัมภาษณ์บางคน ความพยายามเหล่านี้ได้เปลี่ยนแปลงชีวิต เนื่องจากมีคนที่ย้ายจากกรุงเทพฯ ไปอยู่เชียงรายด้วยต้องการปฏิบัติเพื่อให้รู้แจ้ง

ในฐานะผู้ปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานคนหนึ่ง (แม้ว่าจะไม่ได้มีวินัยในการปฏิบัติโดยสูงสุด) เทปฏิบัติสมาธิหลายครั้ง แต่ละครั้งใช้เวลาหนึ่งชั่วโมง ณ สถานที่ปฏิบัติธรรมที่เลือก เพื่อทำความเข้าใจประสบการณ์ทางจิตวิญญาณดังกล่าว ความเข้าใจที่ได้จากลงมือปฏิบัติสมาธิของเธอเอง ร่วมกับการสังเคราะห์คำตอบที่ได้จากการสัมภาษณ์ทั้งผู้ปฏิบัติสมาธิและผู้ที่ไม่ได้ปฏิบัติ ประกอบให้เกิดการสร้างสรรคงานจัดวางเชิงประสบการณ์นี้

ขณะเดียวกัน การสนทนากับรองศาสตราจารย์ ดร. ฟารุง สุรินา บุญทิศ ทำให้เทสามารถเชื่อมโยงระหว่างการศึกษาค้นคว้าของเธอเกี่ยวกับความเชื่อเรื่องจิตวิญญาณในจังหวัดเชียงราย กับการที่ผู้คนในอารยธรรม

โบราณสร้างสรรคสถาปัตยกรรมที่ตั้งใจหรือช่วยให้สังเกตการณ์ได้อย่างใกล้ชิดซึ่งดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาวบนท้องฟ้า ภูมิปัญญาโบราณดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงความเข้าใจในธรรมชาติและความสัมพันธ์ของมนุษย์เรากับสิ่งแวดล้อมได้ใกล้ชิดและแม่นยำยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นสิ่งที่เราละเลยมาตั้งแต่ยุคแอนโทรพอซัน

ด้วยแรงบันดาลใจจากภูมิปัญญาโบราณดังกล่าว เทจิ่งร่วมกับ ดร. ฟารุง สุริยา บุญทิศ สำรวจหนทางที่เป็นไปได้ในการสร้างผลงานการจัดวางที่ให้ผู้ชมมีประสบการณ์ร่วมโดยคำนวณตามหลักดาราศาสตร์เพื่อช่วยสร้างความรู้สึกถึงการจัดตำแหน่งทางจิตวิญญาณกับดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ ด้วยการจัดวางเบาะนั่งสมาธิ 3 ผืน และขึ้นส่วนเขรามิกที่แขวนลงให้สอดคล้องกับการคำนวณตามหลักดาราศาสตร์ที่ตรงตามกับวิถีและลักษณะการส่องแสงของพระอาทิตย์ในวันมาฆบูชาตามปฏิทินทางพุทธศาสนา วันมาฆบูชา ถือเป็นวันสำคัญเนื่องจากเป็นวันที่พระพุทธเจ้าทรงแสดงธรรมครั้งแรกแก่พระสาวก 1,250 องค์ ซึ่งมีความสำคัญต่อจังหวัดเชียงราย ดินแดนแห่งพระพุทธเจ้า มีตำนานเล่าขานกันว่า ดินแดนล้านนา (เชียงรายและเชียงใหม่) ได้รับการกำหนดให้เป็นดินแดนพุทธศาสนา เนื่องจากพระพุทธเจ้าได้เสด็จมายังภูมิภาคแห่งนี้ และพระอัฐิบางส่วนได้ประดิษฐานอยู่ที่วัดพระธาตุดอยหลายแห่ง ดังนั้น ศิลปะการจัดวางนี้ที่อยู่ภายในพื้นที่จัดแสดงนิทรรศการแห่งนี้ จึงไม่เพียงแต่ทำหน้าที่เป็นงานศิลปะเท่านั้น แต่ยังเป็นงานที่มุ่งหมายช่วยผู้ปฏิบัติสมาธิ ตลอดจนพระภิกษุและผู้นับถือศาสนาพุทธ เจริญฉลองวันมาฆบูชาที่สำคัญนี้ด้วย

เบาะนั่งสมาธิทั้ง 3 ผืนมีภาพพิมพ์ของผืนป่ารอบจังหวัดเชียงรายที่เป็นพื้นที่ศึกษาค้นคว้าของเซน เท ตลอดระยะเวลา 45 วัน โดยเป็นทั้งการตีความความเข้าใจของเท เกี่ยวกับภูมิทัศน์จังหวัดเชียงรายและการสื่อแสดงถึงประสบการณ์ในการทำสมาธิของเธอ ภูมิทัศน์ที่ปะติดปะต่อทั้ง 3 ส่วน ให้ความรู้สึกถึงการเดินทางทางจิตวิญญาณของการทำสมาธิที่คล้ายคลึงกับการสำรวจกระบวนการที่ไม่เคยได้ล่วงรู้ ที่เข้าใจได้ยาก ยากลำบาก แต่ก็เป็นกระบวนการที่คุ้มค่าและสร้างแรงบันดาลใจได้ดียิ่งนัก เบาะนั่งเหล่านี้ยังได้รับการจัดวางให้สอดคล้องกับวิถีดวงอาทิตย์ตามการคำนวณตามหลักดาราศาสตร์ และช่วยให้มองเห็น “ข้างขึ้นของดวงจันทร์” ได้ โดยเฉพาะผู้ที่นั่งตามตำแหน่งของเบาะนั่งสมาธิที่จัดวางเท่านั้น คล้ายกับประสบการณ์ทางจิตวิญญาณของผู้ปฏิบัติสมาธิแต่ละคนที่มีความเฉพาะตัวและแตกต่างกันเป็นรายบุคคล แม้ว่า ภาพ “ข้างขึ้นของดวงจันทร์” จะทำจากกระจกและภาพพิมพ์ของของผืนป่ารอบจังหวัดเชียงรายที่ได้จากการลงพื้นที่ศึกษาค้นคว้าเดียวกัน แต่ว่าภาพดังกล่าวทำหน้าที่แตกต่างจากเบาะนั่งสมาธิ เพราะภาพเหล่านี้ถูกใช้เป็น “เงา” ของดวงจันทร์ โดยที่ “ดวงจันทร์” เป็นภาพกลับหัวของกระจกทั้ง 3 บานที่สะท้อนภาพพิมพ์ที่ใช้ ผลลัพธ์ที่ได้คือแสงสว่างโดยรอบส่องเข้ามาถึง “ดวงจันทร์” นั่นเอง ความสัมพันธ์ระหว่างดวงจันทร์กับวิถีของดวงอาทิตย์เกิดขึ้นตามลำดับโดยธรรมชาติของจักรวาลวิทยา ทำให้เห็นถึงธรรมชาติของลำดับขั้นและความสัมพันธ์กับแนวทางปฏิบัติทางวัฒนธรรม ผลงานการจัดวางชิ้นนี้ผสมผสานกับขึ้นส่วนเขรามิกที่เคลื่อนไหวตามสายลมพัดผ่านสื่อถึงความปรารถนาโดยธรรมชาติของมนุษย์ที่มีต่อธรรมชาติ อันเป็นรูปแบบหนึ่งของความเชื่อเรื่องจิตวิญญาณที่อยู่นอกเหนือจากขรรวาสศาสนา

## อ้างอิง

- Bregman, L. (2014). *The ecology of spirituality: Meanings, virtues, and practices in a post religious age*. Baylor University Press.
- Jupp, P. C., & Flanagan, K. (2016). *A sociology of spirituality*. Taylor and Francis.
- Murris, K. (2022). *A glossary for doing postqualitative, new materialist and critical posthumanist research across disciplines*. Routledge).